

ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

Αθήνα, 02-08-2013

Αριθ. Πρωτ.: Γ/ΕΞ/5165/02-08-2013

Α Π Ο Φ Α Σ Η 96/2013

Η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα συνεδρίασε σε σύνθεση Τμήματος στο κατάστημά της την 9.7.2013 μετά από πρόσκληση του Προέδρου της, προκειμένου να εξετάσει την υπόθεση που αναφέρεται στο ιστορικό της παρούσας. Παρέστησαν οι Γ. Μπατζαλέξης, Αναπληρωτής Πρόεδρος, κωλυμένου του Προέδρου της Αρχής Π. Χριστόφορου, ως εισηγητής, Σ. Βλαχόπουλος, Γ. Λαζαράκος, και Χ. Ανθόπουλος αναπληρωματικά μέλη, σε αντικατάσταση των τακτικών μελών Λ. Κοτσαλή, Α.Ι. Μεταξά και Δ. Μπριόλα αντίστοιχα, οι οποίοι αν και εκλήθησαν νομίμως εγγράφως δεν παρέστησαν λόγω κωλύματος. Παρούσες χωρίς δικαίωμα ψήφου ήταν η Ε. Χατζηλιάση, ειδική επιστήμων - νομικός, ως βοηθός εισηγητή, και η Ε. Παπαγεωργοπούλου, υπάλληλος του τμήματος διοικητικών και οικονομικών υποθέσεων, ως γραμματέας.

Η Αρχή έλαβε υπόψη τα παρακάτω:

Ο Α, υπήκοος Ρωσίας, με τη με αριθμ. πρωτοκόλλου Α/ΕΙΣ/171/7.6.2010 προσφυγή του προς την Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα ζήτησε τη διαγραφή του από το Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν (στο εξής και ΣΠΣ) και από τον Εθνικό Κατάλογο Ανεπιθύμητων Αλλοδαπών (στο εξής και ΕΚΑΝΑ). Το ίδιο αιτήθηκε και η σύζυγός του, Β, με τη με αριθμ. πρωτοκόλλου Α/ΕΙΣ/170/7.6.2010 προσφυγή της

προς την Αρχή.

Οι προσφεύγοντες είχαν αποκτήσει την ελληνική ιθαγένεια με τη με αριθμό .../...1999 απόφαση της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Η απόφαση αυτή, ωστόσο, ανακλήθηκε με τη με αριθμ. .../...2004 απόφαση της αυτής Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και στη συνέχεια, λόγω αναρμοδιότητάς της, η εν λόγω απόφαση ανακλήθηκε με τη με αριθμ./.../...2006 απόφαση της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας, με την αιτιολογία ότι οι προσφεύγοντες, προκειμένου να αποκτήσουν την ελληνική ιθαγένεια και ελληνικό δελτίο αστυνομικής ταυτότητας, χρησιμοποίησαν κατά συρροή πλαστά δικαιολογητικά ενώπιον των ελληνικών αρχών. Για την πλαστότητα των εγγράφων υποβλήθηκε η με αριθ./.../...2005 αναφορά του Τμήματος Ασφαλείας Πτολεμαΐδας στον Εισαγγελέα Πρωτοδικών, αλλά η υπόθεση αρχειοθετήθηκε λόγω παραγραφής των σχετικών αξιόποινων πράξεων (πλαστογραφία μετά χρήσεως κατά συρροή, υφαρπαγή ψευδούς βεβαίωσης κατά συρροή). Με βάση την παραπάνω απόφαση ανάκλησης της ελληνικής ιθαγένειας οι προσφεύγοντες καταχωρήθηκαν στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν και στον Εθνικό Κατάλογο Ανεπιθύμητων Αλλοδαπών για λόγους δημοσίας τάξης και ασφάλειας μέχρι την 29.6.2015.

Την 16.2.2010 οι προσφεύγοντες, με αιτήσεις τους προς τη Διεύθυνση Αλλοδαπών του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη, ζήτησαν τη διαγραφή τους από τον ΕΚΑΝΑ/ΣΠΣ, επικαλούμενοι ότι δεν τους έχει επιβληθεί καμία ποινική καταδίκη για τις ως άνω πράξεις, αλλά το αίτημά τους απορρίφθηκε με τις με αριθμ. πρωτ. ../...-.../...2010 και ../...-.../...2010 αποφάσεις του Προϊσταμένου του Κλάδου Ασφαλείας και Τάξης της Διεύθυνσης Αλλοδαπών, αντίστοιχα, με την αιτιολογία ότι «...η επιβολή διοικητικών κυρώσεων είναι κατ' αρχήν ανεξάρτητη και άσχετη από την ποινική δίκη, ενώ υποχρέωση ανακλήσεως διοικητικής πράξεως με την οποία έχουν επιβληθεί διοικητικές κυρώσεις, υφίσταται για την διοίκηση, μόνο στην περίπτωση που έχει διαπιστωθεί με αθωωτική απόφαση του αρμόδιου ποινικού δικαστηρίου, η ανυπαρξία των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αντικειμενική υπόσταση της παραβάσεως και συνιστούν ταυτόχρονα την έννοια, τόσο του ποινικού αδικήματος, όσο και το λόγο επιβολής διοικητικών κυρώσεων. Οι πράξεις αυτές, οι οποίες έχουν έννομες συνέπειες στην έννομη τάξη της χώρας μας και ιδίως ο τόπος, ο τρόπος, ο σκοπός και οι συνθήκες

υπό τις οποίες και τελέσθηκαν (υποβολή κατ' επανάληψη από αυτόν πλαστών εγγράφων στις αρμόδιες ελληνικές αρχές, απόκτηση της ελληνικής ιθαγένειας ως ομογενής, απόσπαση ελληνικών δημοσίων εγγράφων) καταδεικνύουν ότι ο ως άνω αποτελεί σοβαρή απειλή για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια της χώρας και χαρακτηρίζεται άτομο ιδιαίτερα επικίνδυνο».

Η Αρχή με τη με αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΞ/6971/31-10-2012 κλήση της κάλεσε τους προσφεύγοντες να παραστούν στη συνεδρίαση του Τμήματος της Αρχής την Τρίτη 6.11.2012 και ώρα 12.00 μ.μ., στην έδρα της Αρχής, προκειμένου να συζητηθούν οι προαναφερθείσες προσφυγές. Κατά τη συνεδρίαση της 6.11.2012 οι προσφεύγοντες παραστάθηκαν δια της πληρεξούσιας δικηγόρου τους, Φιλιάς Σκαρτσάτου, δικηγόρου Αθηνών με ΑΜΔΣΑ, η οποία κατέθεσε το με αριθμ. πρωτ. της Αρχής Α/ΕΙΣ/160/6.11.2012 υπόμνημα.

Ακολούθως η Αρχή εξέδωσε τις αποφάσεις 5/2013 και 6/2013 με τις οποίες ανέβαλε τη λήψη απόφασης και κάλεσε τη Διεύθυνση Αλλοδαπών του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη να αποφανθεί νομίμως εντός εξήντα (60) ημερών ότι συντρέχει περίπτωση διατήρησης της καταχώρισης του Α και της Β στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν και στον Εθνικό Κατάλογο Ανεπιθύμητων Αλλοδαπών και να αποστείλει στην Αρχή τους πλήρεις φακέλους των σχετικών υποθέσεων.

Σε συνέχεια των ανωτέρω αποφάσεων το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη με τα με αριθμ. πρωτ. ../.....-/3.4.2013 (αριθμ. πρωτ. της Αρχής Α/ΕΙΣ/36/5.4.2013) και ../.....-/3.4.2013 (αριθμ. πρωτ. της Αρχής Α/ΕΙΣ/37/5.4.2013) έγγραφά του αντίστοιχα ενημέρωσε την Αρχή ότι προτείνει τη διατήρηση της εγγραφής των προσφευγόντων στον ΕΚΑΝΑ και στο ΣΠΣ μέχρι την 27.4.2015, καθώς εξακολουθούν να ισχύουν οι λόγοι καταχώρισής τους. Ακολούθως με τα με αριθμ. πρωτ. ../.....-/24.5.2013 (αριθμ. πρωτ. της Αρχής Α/ΕΙΣ/54/30.5.2013) και ../.....-/2013 (αριθμ. πρωτ. της Αρχής Α/ΕΙΣ/56/4.6.2013) έγγραφά του το Υπουργείο απέστειλε στην Αρχή τους πλήρεις φακέλους των σχετικών υποθέσεων. Στους εν λόγω φακέλους περιλαμβάνονται:

1. η με αριθμό ../...../1999 απόφαση της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης περί καθορισμού της ιθαγένειας των προσφευγόντων

2. το με αριθμ. πρωτ. Φ/ΑΣ2004 έγγραφο του Γενικού Προξενείου της Ελλάδας στο
3. η με αριθμ.2004 απόφαση της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησηςπερί ανάκλησης της ιθαγένειας των προσφευγόντων
4. η με αριθμ.2006 απόφαση της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας περί ανάκλησης της ιθαγένειας των προσφευγόντων
5. η με αριθμ.2005 αναφορά του Τμήματος Ασφαλείας
6. οι με αριθμ. ../...2005 και ../...2005 αποφάσεις του Διευθυντή της Διεύθυνσης Αλλοδαπών για την καταχώριση των προσφευγόντων στον Εθνικό Κατάλογο Ανεπιθύμητων Αλλοδαπών και στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν για λόγους δημοσίας τάξης και ασφάλειας μέχρι την 29.6.2015
7. οι με αριθμ. πρωτ. ../...-.../...2010 και ../...-.../...2010 αποφάσεις του Προϊσταμένου του Κλάδου Ασφάλειας και Τάξης της Διεύθυνσης Αλλοδαπών περί διατήρησης της καταχώρισης των προσφευγόντων στον ΕΚΑΝΑ και στο ΣΠΣ (χαρακτηρισμός του Υπουργείου).

Η Αρχή, μετά από εξέταση των προαναφερομένων στοιχείων, αφού αναγνώστηκαν τα πρακτικά της 6.11.2012 και της 4.12.2012, άκουσε τον εισηγητή και τη βοηθό εισηγήτρια, η οποία στη συνέχεια αποχώρησε, και κατόπιν διεξοδικής συζήτησης,

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

1. Σύμφωνα με την από 7 Μαρτίου 2013 απόφαση του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (2013/158/EU) ο Κανονισμός 1987/2006 σχετικά με τη δημιουργία, τη λειτουργία και τη χρήση του Συστήματος Πληροφοριών Σένγκεν δεύτερης γενιάς (SIS II) εφαρμόζεται από την 9η Απριλίου 2013. Από την έλλειψη μεταβατικών διατάξεων προκύπτει ότι η νομιμότητα των καταχωρίσεων που θα εξακολουθούν να υφίστανται και μετά την μετάπτωση των δεδομένων στο ΣΠΣ δεύτερης γενιάς θα εξετάζεται με βάση τις διατάξεις του Κανονισμού. Το άρθρο 24 του εν λόγω κανονισμού, σε αντιστοιχία με τις διατάξεις του άρθρου 96 ΣΕΣΣ, προβλέπει ότι «1. Δεδομένα σχετικά με υπηκόους τρίτων χωρών για τους οποίους εισάγεται καταχώριση με σκοπό την απαγόρευση εισόδου ή

διαμονής καταχωρίζονται σε αρχείο με βάση εθνική καταχώριση, η οποία απορρέει από απόφαση των αρμοδίων διοικητικών αρχών ή δικαστηρίων σύμφωνα με τους διαδικαστικούς κανόνες της εθνικής νομοθεσίας και βάσει χωριστής αξιολόγησης. Οι προσφυγές κατά των αποφάσεων αυτών ασκούνται σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου. 2. Καταχώριση εισάγεται όταν η απόφαση της παραγράφου 1 είχε ως αιτιολογία απειλή κατά της δημόσιας τάξης ή ασφάλειας ή κατά της εθνικής ασφάλειας που ενδέχεται να συνιστά η παρουσία υπηκόου τρίτης χώρας επί του εδάφους κράτους μέλους. Αυτή είναι ιδίως η περίπτωση: α) υπηκόου τρίτης χώρας ο οποίος έχει καταδικαστεί σε κράτος μέλος για αξιόποινη πράξη επισύρουσα ποινή στερητική της ελευθερίας τουλάχιστον ενός έτους, β) υπηκόου τρίτης χώρας εις βάρος του οποίου υπάρχουν σοβαροί λόγοι να πιστεύεται ότι διέπραξε σοβαρές αξιόποινες πράξεις ή εις βάρος του οποίου υπάρχουν σαφείς ενδείξεις ότι προτίθεται να διαπράξει τέτοιες πράξεις στο έδαφος κράτους μέλους. 3. Καταχώριση μπορεί επίσης να εισάγεται όταν η απόφαση της παραγράφου 1 είχε ως αιτιολογία ότι εις βάρος του υπηκόου τρίτης χώρας έχει επιβληθεί το μέτρο της απέλασης, άρνησης εισόδου ή απομάκρυνσης, το οποίο δεν αναβλήθηκε ούτε ανεστάλη και περιέχει ή συνοδεύεται από απαγόρευση εισόδου ή, κατά περίπτωση, απαγόρευση διαμονής, στηριζόμενη στη μη τήρηση του εθνικού δικαίου περί εισόδου ή διαμονής υπηκόων τρίτων χωρών. 4. Το άρθρο αυτό δεν εφαρμόζεται σε ό, τι αφορά τα πρόσωπα κατά το άρθρο 26».

Από το παραπάνω άρθρο του Κανονισμού προκύπτει ότι η καταχώριση στο ΣΠΣ λαμβάνει χώρα βάσει μίας εθνικής καταχώρισης, η οποία έχει έρεισμα στις αποφάσεις των αρμοδίων διοικητικών αρχών και δικαστηρίων. Στην Ελλάδα η τήρηση του Εθνικού Καταλόγου Ανεπιθύμητων Αλλοδαπών προβλέπεται στο άρθρο 82 του ν. 3386/2005, το οποίο ορίζει ότι «Το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης τηρεί κατάλογο ανεπιθύμητων αλλοδαπών. Τα κριτήρια και η διαδικασία εγγραφής και διαγραφής αλλοδαπών από τον κατάλογο αυτόν καθορίζονται με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εξωτερικών, Εθνικής Άμυνας, Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξης». Με βάση την ανωτέρω εξουσιοδοτική διάταξη εκδόθηκε η με αριθμό 4000/4/32-ιβ'/4.9.2006 ΚΥΑ, το άρθρο 1 της οποίας προβλέπει ότι: «1. Στον Εθνικό Κατάλογο Ανεπιθύμητων Αλλοδαπών (Ε.Κ.ΑΝ.Α.) εγγράφονται: α. Οι αλλοδαποί σε βάρος των οποίων διατάχθηκε η απέλαση από τη χώρα, βάσει δικαστικής ή διοικητικής απόφασης. β.

Αλλοδαποί, των οποίων η παρουσία στο ελληνικό έδαφος, αποτελεί απειλή για την εθνική ή τη δημόσια ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη. Τέτοια απειλή υπάρχει ιδίως όταν σε βάρος του αλλοδαπού υπάρχουν αποχρώσεις ενδείξεις ότι τέλεσε σοβαρή αξιόποινη πράξη ή ενδείξεις ότι προέβη σε προπαρασκευαστικές πράξεις για την τέλεση τέτοιας πράξης [(άρθρο 96 Σύμβασης Εφαρμογής της Συμφωνίας Σένγκεν (SCHENGEN) (Σ.Ε.Σ.Σ.), όπως αυτή κυρώθηκε με το ν. 2514/1997 (Α'-140)]. γ. Αλλοδαποί σε βάρος των οποίων συντρέχουν λόγοι δημόσιας υγείας κατά τα οριζόμενα στο εδάφιο δ' της παρ.1 του άρθρου 76 του ν. 3386/2005. 2 Οι αλλοδαποί που εγγράφονται στον Ε.Κ.Α.Ν.Α. εγγράφονται παράλληλα και στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν (SCHENGEN), εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 94 της Σ.Ε.Σ.Σ.». Η προαναφερθείσα κοινή υπουργική απόφαση αντικαταστάθηκε από τη με αριθμό 4000/4/32-λα'/17.10.2012 ΚΥΑ, η οποία στο άρθρο 1 περιέχει τις ίδιες ακριβώς ρυθμίσεις.

2. Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 24 του Κανονισμού 1987/2006 και 1 της ΚΥΑ4000/4/32-λα'/17.10.2012 προκύπτει ότι δεν είναι αυτοδίκαιη η καταχώριση στο ΣΠΣ κάθε προσώπου που εγγράφεται στον ΕΚΑΝΑ. Η καταχώριση στο ΣΠΣ επιτρέπεται μόνον όταν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 24 του Κανονισμού 1987/2006.

Οι διατάξεις της ΚΥΑ δεν προβλέπουν πρωτογενείς προϋποθέσεις εγγραφής στον ΕΚΑΝΑ, αλλά αντίθετα παραπέμπουν στις διατάξεις του ποινικού κώδικα για τη δικαστική απέλαση, στο άρθρο 76 του ν. 3386/2005 για τη διοικητική απέλαση και επαναλαμβάνουν τις διατυπώσεις του άρθρου 24 του Κανονισμού 1987/2006 ως προς τους «ανεπιθύμητους» αλλοδαπούς, των οποίων η παρουσία στο ελληνικό έδαφος ενδέχεται να συνιστά «απειλή για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια ή για την εθνική ασφάλεια» (πρβλ. Γνμ 3/2012 της ΑΠΔΠΧ, διαθέσιμη στο διαδικτυακό της τόπο www.dpa.gr).

3. Το άρθρο 24 παρ. 2 του Κανονισμού 1987/2006 προβλέπει ότι η καταχώριση ενός αλλοδαπού στο ΣΠΣ μπορεί να έχει ως αιτιολογία το γεγονός ότι η παρουσία του τελευταίου επί του εθνικού εδάφους συνιστά απειλή «για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια ή για την εθνική ασφάλεια». Ως τέτοια απειλή μπορεί να θεωρείται ο αλλοδαπός, ο οποίος είτε α) έχει καταδικαστεί για αξιόποινη πράξη που επισύρει ποινή στερητική της

ελευθερίας τουλάχιστον ενός έτους (για αξιόποινες πράξεις, δηλαδή, των οποίων το κατώτερο πλαίσιο της στερητικής της ελευθερίας ποινής είναι ένα έτος) είτε β) σε βάρος του οποίου υπάρχουν σοβαροί λόγοι να πιστεύεται ότι διέπραξε σοβαρές αξιόποινες πράξεις ή συγκεκριμένες ενδείξεις ότι έχει προβεί σε προπαρασκευαστικές ενέργειες τέτοιων αξιόποινων πράξεων. Από τη συνδυαστική ερμηνεία του άρθρου 24 παρ. 2 του Κανονισμού 1987/2006 και του άρθρου 76 παρ. 1 στοιχ. α' του ν. 3386/2005 προκύπτει ότι ως «σοβαρές αξιόποινες πράξεις» νοούνται όχι μόνο αυτές που επισύρουν ποινή στερητική της ελευθερίας τουλάχιστον ενός έτους αλλά και όσες ρητά απαριθμούνται στη διάταξη του άρθρου 76 παρ. 1 στοιχ. α' του ανωτέρω νόμου, καθώς ο εθνικός νομοθέτης έχει αξιολογήσει ότι η τέλεση και αυτών των πράξεων συνιστά απειλή της δημοσίας τάξης και ασφάλειας ή της εθνικής ασφάλειας και για το λόγο αυτό είναι δυνατόν να οδηγήσουν στην απέλαση ενός αλλοδαπού. Πιο συγκεκριμένα ως «σοβαρές αξιόποινες πράξεις» νοούνται και τα εγκλήματα της προσβολής του πολιτεύματος, της προδοσίας της Χώρας, τα εγκλήματα σχετικά με την εμπορία και διακίνηση ναρκωτικών, τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, τα διεθνή οικονομικά εγκλήματα, τα εγκλήματα με χρήση μέσων υψηλής τεχνολογίας, τα εγκλήματα περί το νόμισμα, τα εγκλήματα αντίστασης, αρπαγής ανηλίκου, κατά της γενετήσιας ελευθερίας και οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής, κλοπής, απάτης, υπεξαίρεσης, εκβίασης, τοκογλυφίας, του νόμου περί μεσαζόντων, πλαστογραφίας, ψευδούς βεβαίωσης, συκοφαντικής δυσφήμισης, λαθρεμπορίας, τα εγκλήματα που αφορούν τα όπλα, τις αρχαιότητες, την προώθηση λαθρομεταναστών στο εσωτερικό της Χώρας ή τη διευκόλυνση της μεταφοράς ή προώθησης τους ή της εξασφάλισης καταλύματος σε αυτούς για απόκρυψη.

Για τη νομιμότητα της καταχώρισης τόσο σε περίπτωση καταδίκης όσο και σε περίπτωση ύπαρξης αποχρωσών ενδείξεων για την τέλεση «σοβαρής αξιόποινης πράξης» η απόφαση του αρμοδίου οργάνου θα πρέπει επιπλέον να λαμβάνει υπόψη και να συνεκτιμά όλες τις συνθήκες τέλεσης ενός αδικήματος και να εκφέρει ειδικώς αιτιολογημένη κρίση για την «απειλή» που συνιστά η παρουσία ενός αλλοδαπού επί του εθνικού εδάφους. Η ερμηνεία αυτή συμβαδίζει και με τη νομολογία των διοικητικών δικαστηρίων. Πράγματι, προκειμένου τα διοικητικά δικαστήρια να θεωρήσουν νόμιμη

την αιτιολογία της Διοίκησης για την απέλαση αλλοδαπού τόσο για λόγους καταδίκης για κάποια από τις αξιόποινες πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 44 παρ. 1 στοιχ. α΄ του ν. 2910/2001 (αντίστοιχη διάταξη με αυτή του άρθρου 76 παρ. 1 στοιχ. α΄ του ν. 3386/2005) όσο και για λόγους «απειλής της δημοσίας τάξης ή ασφάλειας της χώρας», απαιτούν από την τελευταία, κατά την άσκηση της διακριτικής της ευχέρειας σύμφωνα με τις αρχές της χρηστής διοίκησης και της αναλογικότητας, να λαμβάνει υπόψη και να συνεκτιμά όλες τις συνθήκες τέλεσης ενός αδικήματος και να εκφέρει ειδικώς αιτιολογημένη κρίση για την εν λόγω «απειλή» (Βλ. ενδεικτικά ΣτΕ 374/2011 - καταδίκη για αδίκημα που προβλέπεται στο άρθρο 44 παρ. 1 στοιχ. α΄ του ν. 2910/2001-, ΣτΕ 427/2009, ΣτΕ 1127/2009, ΣτΕ 2414/2008 - αλλοδαποί επικίνδυνοι για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια της χώρας). Επιπλέον, έχει γίνει δεκτό ότι για την αναλογικότητα του μέτρου της απέλασης θα πρέπει να εκτιμάται το χρονικό διάστημα που παρήλθε από την αξιόποινη συμπεριφορά και την καταδίκη και το κατά πόσο ο αλλοδαπός υπέπεσε έκτοτε σε νέα αδικήματα (για όλες τις παραπάνω σκέψεις πρβλ. Γνμ 3/2012 της ΑΠΔΠΧ, ό.π. , σκ. 7 και 8).

4. Το άρθρο 29 του Κανονισμού 1987/2006, σε αντιστοιχία με το άρθρο 112 ΣΕΣΣ, με την διαφορά ότι η τελευταία δεν προέβλεπε την αυτόματη διαγραφή σε περίπτωση μη έκδοσης, εντός της τριετίας, της απόφασης περί ανάγκης διατηρήσεως της εγγραφής, ορίζει ότι: *«1. Οι καταχωρίσεις που εισάγονται στο SIS II σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό διατηρούνται μόνο για το χρονικό διάστημα που απαιτείται για την επίτευξη του σκοπού για τον οποίο εισήχθησαν. 2. Το κράτος μέλος που έχει εισαγάγει μία καταχώριση επανεξετάζει, εντός τριετίας από την εισαγωγή της στο SIS II, την ανάγκη διατήρησής της. 3. Κάθε κράτος μέλος ορίζει μικρότερες περιόδους για τις αναθεωρήσεις όπου αυτό ενδείκνυται βάσει του εθνικού του δικαίου. 4. Το καταχωρίζον κράτος μέλος μπορεί, εντός του ορισθέντος διαστήματος επανεξέτασης, να αποφασίζει, κατόπιν συνολικής και κατ' ιδίαν αξιολόγησης η οποία καταγράφεται, τη διατήρηση της καταχώρισης εφόσον αυτό κρίνεται αναγκαίο για τους σκοπούς για τους οποίους εισήχθη. Στην περίπτωση αυτή, η παράγραφος 2 διέπει επίσης τη διατήρηση της καταχώρισης. Τυχόν παράταση της διατήρησης της καταχώρισης κοινοποιείται στο CS-SIS. 5. Οι καταχωρίσεις διαγράφονται αυτομάτως μετά την παρέλευση της περιόδου επανεξέτασης της παραγράφου 2, εκτός εάν*

το κράτος μέλος που εισήγαγε την καταχώριση κοινοποίησε στο CS-SIS την παράταση διατήρησής της σύμφωνα με την παράγραφο 4. Το CS-SIS ενημερώνει αυτομάτως τα κράτη μέλη για την προγραμματισμένη διαγραφή δεδομένων από το σύστημα τέσσερις μήνες πριν από την εκτέλεσή της». Από την ανωτέρω διάταξη προκύπτει ότι η καταχώριση στο Σύστημα Πληροφοριών Σέγγκεν ισχύει για μία τριετία. Για τη διατήρηση της καταχώρισης για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα αναγκαία κρίνεται η έγκαιρη εντός της τριετίας ύπαρξη ειδικά αιτιολογημένης απόφασης του αποφασίζοντος την καταχώριση οργάνου, που να δικαιολογεί την ανάγκη διατήρησής της για το χρονικό διάστημα πέρα της τριετίας (βλ. υπό την ισχύ της διατάξεως του άρθρου 112, Απόφαση 175/2012 της ΑΠΔΠΧ, διαθέσιμη στο διαδικτυακό της τόπο www.dpa.gr).

5. Στην υπό εξέταση περίπτωση η Αρχή με τις 5 και 6/2013 αποφάσεις της αφενός μεν είχε ερμηνεύσει τις προϊσχύσασες διατάξεις του άρθρου 112 της ΣΕΣΣ ότι η καταχώριση στο Σύστημα Πληροφοριών Σέγγκεν ισχύει μόνο για μία τριετία και ότι για την παράταση της καταχώρισης είναι αναγκαία η έκδοση ειδικά αιτιολογημένης απόφασης που να δικαιολογεί την διατήρηση της εγγραφής και πέραν της τριετίας αφετέρου δε έκρινε, για τις συγκεκριμένες υποθέσεις, ότι δεν υφίστανται αποφάσεις του αρμοδίου οργάνου για την παράταση της εγγραφής των αιτούντων και πέραν της τριετίας γιατί ο Προϊστάμενος του Κλάδου Ασφάλειας και Τάξης της Διεύθυνσης Αλλοδαπών υπέλαβε ότι είχε απλώς ζητηθεί η ανάκληση του αρχικού εγγράφου και έτσι δεν έκρινε νομίμως αν συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις παράτασης της εγγραφής πέραν της τριετίας. Για το λόγο αυτό η Αρχή ανέβαλε τη λήψη απόφασης και κάλεσε την αρμοδία Διεύθυνση Αλλοδαπών του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη να αποφανθεί νομίμως επί του θέματος της παράτασης της καταχώρισης της εγγραφής των αιτούντων στο Σύστημα Πληροφοριών Σέγγκεν. Η Διεύθυνση Αλλοδαπών του ως άνω Υπουργείου αντί να επανεξετάσει εγκαίρως τις προϋποθέσεις και να κρίνει επί τη βάσει νομίμων κριτηρίων, λαμβάνοντας κυρίως υπόψη τον διαδραμόντα χρόνο, θεώρησε ότι η προηγηθείσα και ερμηνευθείσα ως μη πληρούσα τις νόμιμες προϋποθέσεις, λόγω του τρόπου εξετάσεως της υπόθεσης, απόφαση αποτελεί την νόμιμη αιτιολογία της παράτασης. Κατ'αυτόν τον τρόπο η Διοίκηση δεν συμμορφώθηκε προς τις 5 και 6/2013 αποφάσεις της Αρχής. Ανεξαρτήτως όμως αυτών μετά την κατά τα ανωτέρω ισχύ από 9-

4-2013 του κανονισμού 1987/2006 σχετικά με τη δημιουργία, τη λειτουργία και τη χρήση του Συστήματος Πληροφοριών Σένγκεν δεύτερης γενιάς SIS II) και την άμεση εφαρμογή του άρθρου 29 του Κανονισμού, η διαγραφή των καταχωρήσεων μετά την πάροδο της πρώτης τριετίας, αν δεν εκδοθεί εντός αυτής πράξη παρατάσεως, είναι αυτόματη.

Ως εκ τούτου η διαγραφή των καταχωρίσεων κατέστη υποχρεωτική και οι αιτήσεις των προσφευγόντων πρέπει να γίνουν δεκτές.

Εξυπακούεται ότι η αρμοδία ως άνω Υπηρεσία, αν κρίνει ότι επιβάλλεται η εκ νέου καταχώρηση τους στους εν λόγω καταλόγους (ΣΠΣ, ΕΚΑΝΑ) δύναται να προβεί σ αυτήν, τηρώντας τις προαναφερθείσες κατά τις ως άνω ισχύουσες πλέον διατάξεις προϋποθέσεις.

Για τους λόγους αυτούς

Η Αρχή δέχεται τις προσφυγές των Α και Β και διατάσσει τη διαγραφή τους από τον Εθνικό Κατάλογο Ανεπιθύμητων Αλλοδαπών και το Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν.

Ο Πρόεδρος

Η Γραμματέας

Γεώργιος Μπατζαλέξης

Ειρήνη Παπαγεωργοπούλου